

Tâm Tình Cùng Ban Mai

Sáng ra vườn. Im vắng. Không nghe tiếng chim nào. Đến chiếc lá xạc xào chắc chờ gió, đứng lặng. Ngày, chắc là ngày nắng. Ôi cái nắng năm nay...Hôn em từng ngón tay. Cười đi em môi thắm, nụ hoa hồng buổi sáng cảm ơn em cho anh...

Hai đứa tôi đi quanh một khu vườn im vắng, những con chim lẳng lặng, mắc cở bay hết rồi. Tôi chỉ em mặt trời nói: em là ánh sáng. Em nói: anh lẳng mạn...rồi em cười như trăng. Bàn tay em trắng hồng, hôn em từ ngón út...

Hôn em từng, từng chút. Có một con ong mật bay tới vội bay đi...khi em chớp đôi mi hình như nắng cũng chớp. Sáng mùa Hè tóc mượt chỉ mình em không ai...Một câu chuyện không dài vì Tình Yêu hai chữ. Em, đóa môi hồng nụ giống như một bài thơ. Tôi nghĩ chẳng bao giờ thơ nào hay hơn nữa...

*Hạnh phúc là được nhớ. Anh nhớ em!
Hạnh phúc là được yêu. Cảm ơn em yêu anh!
Hạnh phúc đâu mong manh, đổ ai dám xé lụa!
Em ơi yêu lắm đó! Đừng nhé mình quên nhau!*

Trần Văn Lệ